



مسجد جواد الائمه (ع) در محله آقامصطفی خمینی تلاش کرده جای خالی فضاهای تفریحی را برای دختران نوجوان پر کند

## اردو برویم مسجد

دخترها برگزار می‌کنند. هر کس مهارتی داشته باشد، آن را به بقیه یاد می‌دهد؛ «من شمع‌سازی بلدم و چند جلسه آموزش شمع‌سازی برای بچه‌ها در مسجد برگزار کردم که با استقبال خوبی همراه شد.»

### ● از گروه سرود تا کلاس مشاوره

نازنین زهراسن زاده از دیگر اعضای فعال این پاتوق است. اومی گوید حضور در این جمع، باعث شده است دوستان صمیمی زیادی پیدا کند؛ دوستانی که حالا بخش مهمی از روزهای نوجوانی اش را کنار آن‌ها می‌گذراند. از میان همه برنامه‌ها، آشپزی‌های دسته‌جمعی در مسجد را بیشتر از همه دوست دارد؛ «در خیلی از اردوها خودمان شام درست می‌کنیم. خانم‌های مسجد به ما اعتماد می‌کنند و آشپزخانه و امکانات را در اختیارمان می‌گذارند.»

زهره فتحعلی زاده، کسی است که حدود سه سال پیش ایده راه‌اندازی پاتوق‌های دخترانه را مطرح کرد. اومی گوید دخترهای این محله، فضای تفریحی و امکانات چندانی ندارند و مسجد می‌توانست جایی باشد که آن‌ها را برای چند ساعت دور هم جمع کند.

به گفته او، فعالیت پاتوق‌های دخترانه به همین دورهمی‌ها محدود نمانده است؛ ضمن رایزنی با شهرداری، چند بار مشاوره تحصیلی و مشاور خانواده به مسجد آوردیم تا بچه‌ها بتوانند به رایگان از راهنمایی‌ها و آموزش‌های آن‌ها استفاده کنند. یک گروه تئاتر و یک گروه سرود هم از بین همین دخترها تشکیل دادیم که در مناسبت‌های مختلف در مسجد برنامه اجرا می‌کنند. گاهی هم کلاس‌های ورزشی برگزار می‌شود تا برنامه‌ها متنوع‌تر باشد.»

گروهی وارد وهای مسجدی برگزار می‌شود که دخترها را از شب تا صبح کنار هم جمع می‌کند و ساعاتی پراز خاطره را تجربه می‌کنند.

### ● اردوهای خاطره‌انگیز مسجد

مه‌سایدی، یکی از اعضای قدیمی این جمع است که چهارده سال دارد و از همان روزهای اول شکل‌گیری پاتوق دخترانه در آن حضور داشته است. اومی گوید که بودن در این جمع، تنها تفریحش است و بیش از هر چیز، اردوهای شبانه مسجد را دوست دارد؛ «مربی‌ها در گروه، روز اردو را اعلام می‌کنند و ما با دوست‌هایمان یک شب کامل را در مسجد می‌گذرانیم. بازی می‌کنیم، حرف می‌زنیم و کلی خوش می‌گذرد.»

دیگر فعالیت مورد علاقه مه‌سایدی در کلاس‌های هنری مسجد است. نکته جالب کلاس‌ها این است که خیلی از آن‌ها را خود

نیکو عقیده‌اصدای خنده و گفت‌وگوی دخترها در صحن مسجد پیچیده است. عده‌ای گنده‌ای تشکیل داده‌اند و مشغول گفت‌وگو هستند. عده‌ای در گوشه‌ای دیگر با بازی‌های فکری سرگرم شده‌اند و... این مسجد، فعالیت‌هایش را فقط به نماز و مراسم مذهبی محدود نکرده است.

برای دختران نوجوان محله آقامصطفی خمینی، این مسجد سال‌هاست که به پاتوقی دخترانه تبدیل شده است؛ جایی که بخشی از روزهای شیرین نوجوانی‌شان در آن می‌گذرد. اگر پای صحبت هر کد امشان بنشینیم، حداقل یکی از خاطرات خوش زندگی‌شان را می‌توانی در مسجد جواد الائمه (ع) پیدا کنی. این پیوند محکم میان دختران محله و مسجد را بانوان دغدغه‌مند محله برقرار کرده‌اند. آن‌ها پاتوق‌های دخترانه را در مسجد راه‌انداخته‌اند تا این شور و نشاط همیشه برقرار باشد.

### ● دوستی‌های عمیق در مسجد

حالا نزدیک سه سال از راه‌اندازی این پاتوق‌های دخترانه می‌گذرد. دخترهای محله قبل از آن هم یکدیگر را می‌شناختند و با هم در ارتباط بودند، اما شکل گرفتن این برنامه، دوستی‌هایشان را عمیق‌تر و جمعشان را منسجم‌تر کرده است. اینجا ساعت‌ها و روزها مشخصی برای دورهمی وجود ندارد. کافی است در گروه مجازی‌شان با هم هماهنگ کنند که چند ساعت بعد همه در مسجد حاضر شوند. برنامه‌های این پاتوق فقط به یک یاد و فعالیت محدود نمی‌شود؛ از کلاس‌های آموزشی و هنری گرفته تا ورزش صبحگاهی، مسابقه بازی‌های



### ● ورزشکار بودن تو باعث ایجاد انگیزه و ورزش کردن اطرافیان شده است؟

یک روز به خواهرم، ملیکا که هشت سال دارد، گفتم همراه من به باشگاه می‌آیی؟ او هم با خوشحالی قبول کرد و در چشم‌برهم‌زدنی آماده شد و همراه آمد. ملیکا هم خیلی تلاش کرد و توانایی خود را نشان داد و توانست در همان مسابقات سال گذشته، مقام سوم را به دست آورد.

### ● چه کسانی در زمینه ورزشی حمایت می‌کنند؟

روزی که تصمیمم برای رفتن به باشگاه را به خانواده گفتم، پذیرفتند و حمایت کردند؛ حتی عمه‌ام می‌گوید که اگر ادامه بدهم، شهریه باشگاه را می‌پردازد.

### ● مربی‌ات چه نقشی در زندگی ورزشی تو داشته است؟

هانیه موسوی که کاراته را پیش او یاد گرفته‌ام و خودش هم مقام‌های بسیاری دارد، در قهرمان شدنم نقش مهمی داشت. اگر حمایت و دلگرمی‌های مربی‌ام نبود، شاید قهرمان نمی‌شدم. تشویق‌های او در هنگام مبارزه و تلاش فراوانش برای درخشیدن شاگردانش ارزشمند است. در واقع مربی‌ام الگویی من است و وقتی تلاش‌هایش را می‌دیدم، انگیزه‌ام برای قهرمانی بیشتر می‌شد.

### ● برای هم‌سن و سال‌هایت چه توصیه‌ای داری؟

بر اساس تجربه شخصی می‌گویم که با باختن، انگیزه خود را از دست ندهند و برای ادامه راه تلاش کنند. توصیه می‌کنم حتماً یک ورزش رزمی را یاد بگیرند؛ چون رشته رزمی می‌تواند هم جسم و هم روح را آرام کند.

نوجوان رزمی‌کار محله نیزه در عرصه ورزشی خوش درخشیده است

## وقتی انگیزه خوب قهرمان می‌سازد



### ● در مسابقات کشوری سال گذشته، چقدر آماده بودی؟

روزی که استادم به مادرم گفت که من را برای مسابقات ثبت نام کرده است، خیلی ذوق کردم و باورم نمی‌شد. استاد گفت باید به مدت یک هفته تمرین‌های فشرده و کلاس خصوصی را بگذرانم. آن یک هفته را با انرژزی خاصی تمرین می‌کردم و خستگی برایم معنایی نداشت؛ حتی روز مسابقه زودتر از همه بیدار و آماده شدم.

### ● به چه مقامی رسیدی؟

آبان ۱۴۰۴ در مسابقات کشوری شرکت کردم و در رده سنی نونهالان به مقام اول سبک کونگ کوان رسیدم.



مرضیه میرزاپورا سال گذشته به طور جدی ورزش را در رشته کاراته شروع کرد و در مدت کوتاه فعالیت خود، توانست استعداد و توانایی‌اش را به همه نشان دهد؛ طوری که پاییز ۱۴۰۴ به مسابقات کشوری راه پیدا کرد و با کسب مقام اول در سبک کونگ کوان، در وزن ۳۵ کیلوگرم رده سنی نونهالان، یکی از افتخارآفرین‌های محله نیزه شده است. محیا احمدی اکنون در سیزده سالگی رؤیاهای بزرگی دارد.

### ● از چه سنی ورزش را شروع کردی؟

از هشت سالگی ژیمناستیک را شروع کردم و برای انعطاف پذیری اندام‌ها تمرین می‌کردم اما چون ویروس کرونا شیوع پیدا کرده بود، دیگر ادامه ندادم.

### ● ورزش روی زندگی شخصی‌ات چه تأثیری دارد؟

یاد گرفته‌ام که احترام بیشتری برای همه قائل شوم و روحیه‌ام قوی‌تر و بدنم مقاوم شده است.

### ● چطور با باشگاه آشنا شدی؟

یک روز تعدادی از دختران را دیدم که با لباس‌های رزمی وارد مسجد حضرت ابوالفضل (ع) در خیابان شهید شفیعی ۵ شدند و من هم با اجازه مادرم و از سر کنج‌کاو، داخل مسجد رفتم و متوجه شدم که در قسمتی از مسجد، باشگاه رزمی دخترانه برپاست. آنجا با مربی آشنا شدم و بعد از مدتی در رشته کاراته نام‌نویسی کردم.

